

hensyntagen til det saglige, er en større krænkelse end en rå tone, hvor jo forholdet er, at en rå tone ofte kan være nødvendig for faktisk at komme til det, sagen drejer sig om?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Hvis det skulle ske, så er jeg meget enig i det, der bliver sagt, men det har jeg endnu ikke oplevet.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jamen så kan jeg fortælle, at jeg er redaktør af et blad, der hedder Tidehverv. Det blev til i 1926 som et opgør med den kirkelige pietisme. Det, der hele tiden var angrebspunktet, var tonen, og jeg er lige ved at tro, at hvis de havde kunnet skamme sig til det, Tidehvervs kritikere, så havde de brugt blasfemiparagraffen til simpelt hen at få lukket munden på kritikerne. Og sådan er det jo.

Når man har alle disse fromme fornemmelser og ved sig umådelig hellig, så har man altid en grund til at kneble en kritiker, fordi tonen jo er rå, når man bliver modsagt.

Og det er jo præcis det, vi oplever. Nu er der, ja, jeg er lige ved at sige, en lovreligiøsitet, der har holdt sit indtog i landet, og så kan vi på ny opleve eller i hvert fald frygte og også se eksempler på, at det at tale frit, det at turde sige frit ud, hvad man mener om tingene, bruge sin ytringsfrihed, er noget, som bliver sat under kritik.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Sagen er jo, at ytringsfriheden ikke har været trynet eller knægtet af denne bestemmelse. Det viser historien. Man har kunnet ytre sig, man har kunnet sige, hvad man har haft af holdninger og meninger. Den har måske været med til at holde en anstændig tone, det tror jeg den har, og jeg tror, at det er nødvendigt, at vi har den også af hensyn til den anstændige tone fremover, men det er jo ikke ensbetydende med, at vi hindrer ytringsfriheden.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren.

Vi går videre i ordførerrækken. Og den næste er den radikale ordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg ved ikke, om der er et særtog på vej til Jylland med ordførere, der skulle have taget sig af denne sag, men den radikale ordfører, fru Elisabeth Arnold, er i lighed med Venstres ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, i øjeblikket i Jylland, og derfor skal jeg fremføre nogle synspunkter på vegne af fru Elisabeth Arnold, og det bliver ganske kort, kan jeg allerede nu advare om.

KL 15.50

Forslagsstillerne ønsker straffelovens blasfemibestemmelse ophævet. Den radikale ordførers teologiske baggrundsviden – og her taler vi om fru Elisabeth Arnold, men jeg ligger nok på linje – rækker ikke til at gå ind i en nærmere disput med hr. Jesper Langballe, som hævder, at blasfemibestemmelsen er en absurditet i et kristent samfund.

Det Radikale Venstre er imod forslaget fra Dansk Folkeparti. Paragraffen har ganske vist ikke været taget i anvendelse i årevis, men Det Radikale Venstre er tilhænger af, at der skal være mulighed for at sætte grænser for, hvor meget man kan svine andres religiøse følelser til. Uenighed om religiøse spørgsmål berettiger ikke til at nedgøre andre eller til at forhåne deres religion. Derfor vil Det Radikale Venstre gerne beholde paragraffen.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Anne Bastrup.

Anne Bastrup (SF):

Inden valget fremsatte SF et beslutningsforslag omkring ophævelse af blasfemiparagraffen ud fra den overbevisning, at der har været en sådan udvikling, at vi ikke længere finder, at der er behov for blasfemiparagraffen.

Det, der bare er centralt i vores argumentation for, at vi ikke kan støtte Dansk Folkepartis forslag, er bemærkningerne. Det er jo sådan, at når man laver ændringer af lovgivningen, så vil fortolkningen af den ændring, herunder ophævelse af blasfemibestemmelsen, blive fortolket ud fra de bemærkninger, som lovforslaget lægger op til. Og derfor ville man kunne få den opfattelse, at SF mener det samme, som Dansk Folkeparti gør i deres bemærkninger.

Det, der er centralt for SF, er den udvidede, nye fortolkning af racismebestemmelsen, som gør, at man rent faktisk kan beskytte dem, der er beskyttelsesværdige, det er nemlig mennesker. Vi er helt sikre på, at de, der måtte tro på en han,